

מכבדים אותו מאוד, וגם הסוהרים מת ייחסים אליו בכבוד. לא רק בבית הסוהר. הרבה אנשים מעריכים את המלחמה שלו. הוא מקבל מכתבים מכל העולם. גם הנה מגיעים מכתבים. אתה יכול לראות. עברתי בדיסטרף על כמה מיכתבים. טורונט יפאני. חבר בליגה אנטי-מלחמית תית, מביע את הזדהותו ושולח ברכות עזרה אמריקאית, המשמשת ביר עצה לסרבניגיוס בשעות הפנאי, והר מסרבת לשלם את אחוזי המס שממשלת ארה"ב מוציאה לצורכי מלחמה. כתבת בין השאר: "אני עושה כל מה שאני יכולה למען השלום, וכשאני שומעת על אדם אחר המקדיש את חייו למאבק מצד פוגי, אני מרגישה שאינני בודדה כל כך, והדבר מחזק את רוחי, ועל כך תודה לך ג'ורג'".

אריך פריד, משורר יהודי יליד אר סטריה, החי בלונדון מאז 1938 ותירגם מחדש לגרמנית את כתבי שקספיר, כר

בן-אמוץ ואמו של ג'ורג' "זה לא בושח לבכות!"

תב למערכת הארץ (המכתב טרם פורסם): "נודע לי שג'ורג' נוימן, המרצה עתה תקופת-מסע רביעית של 35 יום, סירב לקבל הצעת-פשרה, לפיה ישהה סוף צבא כולקו מבחינה נפשית, בתנאי שיוור תר על התנגדותו הפוליטית לשרות. אני מבין שג'ורג' הצהיר שהוא מסרב לשרת מדיניות של סיפוח, ושהוא מסרב לנהוג באחרים כפי שנהגו בהוריו. אמו, כפי שידוע לכם ודאי, לא חמה במחלת האנטי-ציונית בגרמניה. אם משלת ישראל מי שוכנעת בצידוקת מדיניותה כלפי ערביי פלשטיין, למה היא לא משהרר משרות צבאי אדם המתקומם נגד מדיניותה? אבק זמן חושב ג'ורג' להמשיך במי אבק שלוני" שאלתי.

אפילו חמש שנים

יני יודע, אמר האב. "הוא מוכן לשרת שלוש שנים בשל"ת (שרות ללא תשלום). אבל לאב מדים, ובלי להת זיק נשק ביד. הפרקליטה שלו הגישה הצעה כזאת לראש אכ"א, ועוד לא שמענו תשובה. אני מקווה מאוד שיסכימו. אחרי הכל, ישנם עוד סרבני-מלחמה המשרתים בשל"ת. אבי נימצוביץ' מקיבוץ גונן, משה גורפינקל מקיבוץ הראל, וישנם אחרים. אבל אם הצבא לא יקבל את ההצעה, ג'ורג' ימשיך לשבת בכלא. בצבא הוא לא ישרת בשום אופן. הוא מוכן לשבת אפילו חמש שנים.

"אף פעם לא האמתי שהוא כל-כך חזק", אמרה האם. "הוא כל-כך רגיש. פעם נכנסתי לחדר שלו ותפסתי אותו בוכה עם ספר ביד. כל הכרית היתה רטובה מדמעות. הוא סובב את הראש שלו לקיר, כשראה אותי, ואני אמרת לו: קוקושי, זה לא בושח לבכות. תבכה. אתה לא מוכרח להיות כל-כך חזק."

הצבתי בחדר של ג'ורג' לפני שנפרדתי מההורים. שולח העבודה היה עמוס גיי-רות, מחברות, וספרי-לימוד, כאילו לא ישב ג'ורג' בכלל מזה 148 יום. בין ה-ספרים שהיו מצויים כדי הישיגיד הבחנה תל הבחברה הישראלית (איינשטאדט), הרעיון הציוני (הרצברג), ישראל והעולם הערבי (אהרן כהן), האדם החד-ממדי (מרקוזה), הרצל, שרת, וייצמן, שמואל דיין, דוד הורוביץ והמישפט של קפקא. על הקיר, מול שולחן-הכתיבה, היה קבוע שלט אמאילי, שג'ורג' מצא לפני שנה וחלה אותו בחדרו מתוך תחושה, אולי, של ראיית הנולד. באותיות שחור-רות על רקע לבן הכריז השלט: ד"ר בן אדם אריאל, עורך-דין, כניסה א' קומה 2. טל: 247171 — 773557.

טלוויזיה

חדשות

מהפכות במהדורות

ביום חמישי האחרון קיבל אחד מכתבי הטלוויזיה הישראלית הוראה לקלוט ול-הקליט את נחיתת אנשי אפולו 16 על אדמת הירח, כפי ששודרה בשידור ישיר מתחנת הטלוויזיה של ירדן. השידור ב-ירדן תוכנן לשעה עשר וארבעים בערב, אך טכנאי הטלוויזיה הישראלית, שהיו בתורנות, סירבו בצורה חד משמעית ל-הישאר אפילו דקה אחת נוספת אחרי ש-דור מהדורת החדשות של השעה עשר, רק אחרי שיכנוע אישי, הם עשו טובה אישית לכתב, הקליטו את השעה הקרי-טית ביותר של צוות אפולו לפני הנחיתה. זהו רק פרט קטן, דוגמא קטנה ממה ש-עובר על אנשי צוות החדשות בטלוויזיה מדי יום ביומו.

הגורמים השלייים המשפיעים לרעה על הרמה הוויואלית של מחלקת החדשות, הם רבים לאין ספור. השבוע הושמעה טענה, כי צלמי הפילם נעשו לאחזונה עצלנים ומאחרים להופיע לעבודה, מתוך אדישות ובכוננה תחילה — מתוך חוסר רצון לעסוק בסיקור טקסים ואירועים.

חילופי גברי, בכל זאת, מי שמודאג מן העובדה כי מישדרי מבט לחדשות מצ-ליחים עוד לעניין את הציבור הרחב רק בקושי, יכול לסלק דאגת מה מליבו: עד היום היו עורכי טבט מתחלפים מדי יום ביומו, וזה היה רע, כי כל אחד מהם דאג אך ורק ליומו שלו. התוצאה היתה, שלא ניתנה רציפות טיפול לנושאים חדשותיים. כך התמציה הטלוויזיה את נור שא השביתה של עובדי התחזוקה באל-על, שנמשכה מספר ימים, ועד היום הנה לא קיבלו הצופים כל אינפורמציה טלווי-זיונית רצינית על מה בעצם שכתו ה-שובתים.

השבוע הועבר העורך המוכשר של יומן אירועי השבוע, יעקב אחיימאיר (33), להיות עורך יומי של מבט לחדשות ב-משך רוב ימות השבוע, כדי להבטיח רציפות טיפול ורצינות טיפול במבט. עורכי היום התורניים יפנו לעבודות שדה, יורם רונן, מי שהיה בעבר מנהל ה-חדשות בתחנה, שובץ במקום אחיימאיר כעורך יומן השבוע. בכך נעשה כנראה עוד צעד מצידו של צבי גיל, מי שהת-מנה לא מכבר לנהל מחלקת החדשות, לכסות ולאחות בתפרים גסים את הקטנו-רות, הקנאות וצרות המוחין, שפשו ב-מחלקה בעיקבות התפטרותו של דן שילון מניהול החדשות, על רקע צורת הטיפול של הנהלת רשות השידור בנושאים ה-

מיכה לימור ורון בן-ישי ומבקרות תוכ-ניות, שהן עוזרות ההפקה החרוזות, ש-תפקידם לדאוג למניעת תקלות טכניות ואנושיות. גולת הכותרת של מיכלול ה-שינויים האלה היתה כמובן התבנית ה-חיצונית החדשה של מבט, שזכתה לשב-חיים רבים מפי אישים בכירים.

המשימה העכשווית של המחלקה היא למלא בבשר חי את התבנית החדשה. יש לאנשי המחלקה המון כוונות טובות. נקווה שהן לא יובילו אותם לגהינום.

תוכניות

חסמבה נוסח לונדון

כאשר פותחים את תחנות הטלוויזיה של ישראל, ירדן, לבנון או קפריסין ב-שעת השידורים לילדים, כמעט אי אפשר להרגיש בכל הבדל, רוב תוכניות היל-דים המשוודרות במרחב מיובאות מלונדון או מארצות-הברית. הסדרות עוברות מ-תחנה לתחנה, כאילו לפי תור ולעיתים קרובות מאוד הן משודרות ממש במק-ביל. רוב התוכניות הן מתקתקות-תמוצות, צבועות וורוד כנוסה עולם הערבים של העולם המערבי, ועל פי קריטריונים סלק-טיביים מוסכמים ומקובלים זה מאה שנה. החל מיום ראשון הקרוב, תובא לשיר-דור בטלוויזיה הישראלית סידרה חדשה לילדים מאתו סוג בשם ילדי המטילה, שהיא עיבוד טלוויזיוני לספרו הרגשני והסנטימנטאלי של א. נסכט, על משפחה המתגוררת בקוטג' כפרי, בעוד אבי ה-משפחה נאשם, בטעות, בבגידה בארצו. הסידרה כולה, המשתאה את המלחמות הקטנות של המשפחה בחברה הסובבת אותה, היא מסחטת דמעות יעילה וקומי-פקטית.

השבועייה הסודית, הבורת-סודי-מוחלט-בהחלט בנוסח אנגלי, תיכנס לפעור לה בטלוויזיה הישראלית בדיוק בעוד שבועיים, כאשר תסתיים הסידרה נשי-ם קטנות (יום ב' 17.30). הכוונה היא ל-סידרה קומית בריטית אופיינית בשם או-טו קומותיים, המזכירה באופן אסוציא-

ברט באכרץ מארח אחרי דיטריך — התהילה

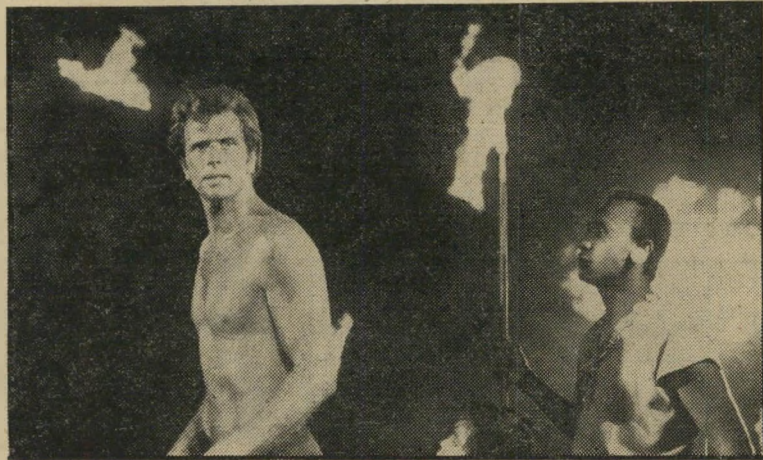
צפת חדשה מסוג שונה אבל אופייני: אחת להודש תיוחד לילדים בשעה 17.30 סדרת טרן הקלאסית והמפורסמת, או-רות האדם הלבן, שהוא אדם עליון, אפי-לו כאשר הוא מקפץ מעץ לעץ כקוף לכל דבר, כשרק הגורה קטנה משמשת אזור למתניו. לעומתו — הכושים והיות ה-יער — כולם יצורים נחותי דרגה. כל החידושים והשינויים האלה גם יחד, שבדוראי יתקבלו ויספגו באהבה על ידי רבבות הילדים, שישבו מרותקים למכ-שיר, ללא יכולת להסיר את עיניהם מ-מנו, מצטרפים לתמונה חדשה-ישנה של טלוויזיה ישראלית מקורית לילדים, ש-אינה אלא קישש מטומטם ומטמטם, כפי שהיא כבר שלוש שנים.

להצדקתה טוענת אסתר סופר, מנהלת מדור תוכניות הילדים בטלוויזיה: "אני נני יכולה לשנות את סולם הערכים, עליו בנוייה ספרות הילדים הקלאסית וסרטי הילדים הקלאסיים. זה הטוב במיבחר המ-צוי בעולם הרחב. רוב התוכניות שניתן להשיג בשוק העולמי הן עלילות מסור-פשות מאוד, חסרות טעם ונלוות". בזעם היא מוסיפה: "איך יתכן שבתוך מיסר-גרת יומית של תוכניות לילדים, ניתן אחוז כל כך קטן של חומר מקורי?"

ספור, וזהו מוקד הבעיה: לא המבחר החיצוני, אלא החוסר בתוכניות מקוריות ישראליות, עובדה זו מוכיחה רק כי ב-דרגים הגבוהים של רשות השידור אין מי שזה איכפת לו.

תדריך

- **סרט השבוע** (יום ד' 26/4, 20.45) — תנדי — סיפורה של ילדה חר"ת אילמת ומאמציה להסתגל לחברה.
- **בידור היל'ל** (יום א' 30/4, 20.20) — שידור דהוי עם המוסיקאי היהודי ה-צעיר ברט בכראך, המלווה הקבוע של מרלין דיטריך, שליווה אותה גם בביקור-רה בישראל, בכראך שהתפרסם כמלחין נעימות בסרטים, מארח מעל בימת ה-טלוויזיה את הזמרת הכושית דין וורוק, ששה דיסטל וג'ואל גריי.
- **פאנורמה** (יום ג' 2/5, 20.20) — רקע 72 — מגאזין חדשות חודשי מיוחד בעריכתו של שמעון סלר, הנושא: ה-אמת האחרת על ערביי השטחים, החיים זה חמש שנים תחת לחץ משולש של צבא הכיבוש הישראלי, ממשלת ירדן ואיר-גוני הפידאן הפלסטיניים, באירודאות גמורה ביחס לעיתים, תוך תחושה עמיר-קה של תיסכול, יאוש ואדישות פאטאלית. המגאזין עשוי כסרט תעודתי אחד הבנוי על מספר כתבות וראיונות עם אישים ר-פשוטי עם, שנערכו בשטחים בשיתופם של אלי ניסן, אדי סופר והעתונאי דני רובינשטיין.
- **דראממה** (יום ג' 2/5, 21.05) — הרופא וגרושתו, לפי עגנון, כפי שבויים בתיאטרון החרוף על ידי יורם פאלק, בהשתתפות האובה יובל, שהתגלתה כ-אישיית טלוויזיונית פוטוגנית ממדרגה ראשונה וגד קינור, בעלה בחיים. ביים לטלוויזיה במאי הבידור ראלף עינבר, ערב ירידתו להולנד אשתקד.

מרזן, בנו והכושני האדם העליון גם בגיונגל

טיבי את חסמבה של מוסינזון, אבל התפ-ריט הוא אירופאי, מורכב ממוסיקה ו-מתיקות בטעם המחומר האקלהומה וסרטי-זולט דיסני, בתוספת סיטואציות מצחיקות מפוספסות וסלפסטיק נוסח השמן והרזה לורל והארדי. למעשה עוסקת הסידרה החדשה בשביעיה הסודית — קבוצת יל-דים, חמישה בנים ושתי בנות מגיל שמו-נה עד שש-עשרה — שהקימו מטה פעור-לה באוטובוס שתי קומות במגרש גרו-טאות.

חדשותיים. לשילון עצמו ניתן להתבצר בממלכתו — ממלכת הספורט. סגנו ב-עבר, רכזו המערכת שמעון סלר קיבל את תוכנית פאנורמה, תוכנית חודשית אישית ובעלת מימד מעניין מאוד — דבר שכל שדרן היה חולם עליו. יאיר אלוני, שוגר לבאנגקוק, קיבל אי-שור לנטייתו ההרפתקנית והורשה להמ-שיר לנסוע לדרום ווייטנאם, כדי לסקר את ההידרדרות המלחמתית באזור. זאת ועוד: כדי לנטרל את המייגעים הטכ-ניים מונו לאחזונה מפקידים תורניים כמו